МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. Н. Каразіна

Кафедра загальної та клінічної імунології та алергології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор з науково-педагогічної роботи
_____ А. В. Пантелеймонов
«____» _____ 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (КУРСУ ЗА ВИБОРОМ) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»

Рівень вищої освіти «Спеціаліст»
галузь знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальність 222 «Медицина»
освітня програма «Медицина»
вид дисципліни за вибором
факультет медичний

2020/2021 навчальний рік

Робочу програму дисципліни «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» рекомендовано до затвердження вченою радою медичного факультету "13" 05 2020 року, протокол № 9

Робоча програма навчальної дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» підготовки здобувачів освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина». Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, медичний факультет. «13» 05 2020 року. – 22 с.

Робоча програма вивчення навчальної дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» для здобувачів вищої медичної освіти освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» на медичному факультеті Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна складена на основі типової (примірної) програми дисципліни, складеної Державною установою «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти Міністерства охорони здоров'я України», погодженої з директором Державної установи «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти Міністерства охорони здоров'я України» І. Мельником 28 квітня 2017 року, погодженої з в.о. начальника Відділу освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України Н. Олексіною 3 травня 2017 року та затвердженої заступником Міністра охорони здоров'я О. Лінчевським 3 травня 2017 року.

Розробники робочої програми навчальної дисципліни «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»:

- Т.І. Лядова, доктор медичних наук, доцент, завідувач кафедри загальної та клінічної імунології та алергології медичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна;
- О.В. Волобуєва, кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри загальної та клінічної імунології та алергології медичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна;
- О.В. Гололобова, кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри загальної та клінічної імунології та алергології медичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.

Робочу програму курсу за вибором «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» розглянуто та затверджено на засіданні кафедри загальної та клінічної імунології та алергології медичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 10 від «04» 05 2020 року.

Завідувач кафедри _____ д. мед. н., Т.І. Лядова

«04» 05 2020 року

Програму погоджено з гарантом освітньої (професійної/наукової) програми (керівником проектної групи) _____«Медицина»_____
назва освітньої програми

Гарант освітньої (професійної/наукової) програми
(керівник проектної групи) _____д.мед.н., професор Чернуський В.Г._____

_____ (Чернуський В.Г.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Робочу програму розглянуто та схвалено на засіданні методичної комісії медичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 9 від «06» 05 20 20 року.

Голова методичної комісії _____ к. мед. н., доцент О. Л. Говаленкова
медичного факультету

«06» 05 20 20 року

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Робоча програма вивчення курсу за вибором «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» для здобувачів вищої медичної освіти освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» на медичному факультеті Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна складена на основі типової (примірної) програми дисципліни, складеної Державною установою «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти Міністерства охорони здоров'я України», погодженої з директором Державної установи «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти Міністерства охорони здоров'я України» І. Мельником 28 квітня 2017 року, погодженої з в. о. начальника Відділу освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України Н. Олексіною 3 травня 2017 року та затвердженої заступником Міністра охорони здоров'я О. Лінчевським 3 травня 2017 року.

Робоча програма вивчення навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» складена відповідно до проекту стандарту вищої медичної освіти України другого (магістерського) рівню галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» для здобувачів освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар», обговореного на XIII Всеукраїнській науково-практичній конференції з міжнародною участю «Актуальні питання якості медичної освіти» (12-13 травня 2016 року, м. Тернопіль, Україна), та орієнтовного навчального плану підготовки здобувачів освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина», затвердженого в. о. Міністра охорони здоров'я В. Шафранським 26 липня 2016 року, з урахуванням положень Інструкції щодо оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої медичної освіти в в умовах впровадження Європейської кредитно-трансферної системи організації навчального процесу, затвердженої Міністерством охорони здоров'я України 15 квітня 2014 року; Закону України «Про вищу освіту» № 2443-VIII від 22 травня 2018 року; Положення про організацію освітнього процесу в Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна, затвердженого рішенням Вченої ради університету (протокол засідання № 5 від 27 березня 2017 року) та введеного в дію наказом ректора університету (наказ № 0202-1/155 від 21 квітня 2017 року) в оновленій редакції від 5 вересня 2018 року; навчального плану підготовки здобувачів освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина» на медичному факультеті, затвердженого рішенням Вченої ради та введеного в дію наказом ректора Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна; освітньо-професійної програми вищої освіти здобувачів освітньої кваліфікації «Спеціаліст» професійної кваліфікації «Лікар» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина», затвердженої рішенням Вченої ради Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (протокол № 13 від 31 жовтня 2016 року); Статуту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України (Наказ № 644 від 13 червня 2018 року); Кодексу цінностей Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна та інших регламентуючих нормативних документів.

Вивчення курсу за вибором «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» передбачене впродовж 1 навчального семестру (XI) 6 року навчання, загальна кількість навчальних годин становить 120 годин (4 кредитів ECTS), з яких 18 годин – практичні заняття, 102 години – самостійна робота здобувачів вищої медичної освіти (СР). Розподіл годин, відведених для вивчення дисципліни «Інфекційні хвороби», наведено нижче (табл. 1).

Таблиця 1

Розподіл годин, відведених для вивчення дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»

Структурні розділи дисципліни	Кількість годин				Кредитів ECTS	Рік та семестр навчання	Вид контролю
	Лекцій-ні	Прак-тичні	СР	Всього			
Модуль «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»	-	18	102	120	4,0	6 курс, XI семестр	залік
РАЗОМ	**-**	**18**	**102**	**120**	**4,0**		

Примітки: 1 кредит ECTS – 30 навчальних годин; аудиторне навантаження – 15%; СР – 85%.

I. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. МЕТА ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» є поглиблення знань з інфекційної патології країн з тропічним кліматом в умовах глобалізації економічних процесів та з'ясування закономірностей сучасного перебігу патологічного процесу при різноманітних за етіологічним чинником захворюваннях тропічного кліматичного поясу внаслідок зростання міжнародного туризму, міжнародного перерозподілу трудових ресурсів, необхідності формування у майбутніх лікарів клінічного мислення, вмінь та практичних навичок, які забезпечують своєчасну діагностику різноманітних тропічних інфекційних хвороб та їхніх ускладнень, призначення раціонального лікування, вибір оптимальної тактики в разі надання невідкладної допомоги. Особлива увага у викладанні дисципліни приділяється питанням ранньої діагностики, лікуванню хворих на догоспітальному етапі, що сприяє підвищенню якості підготовки лікаря, передусім для амбулаторного підрозділу охорони здоров'я.

1.2. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Основним завданнями курсу за вибором «Клінічна паразитологія та тропічна» медицина є:

- пошук і з'ясування сучасних закономірностей розповсюдження та ураження організму людини при розмаїтті тропічних інфекційних захворювань:
- виявлення основних клінічних симптомів, що формують характерний синдром щодо найбільш поширених тропічних інфекційних хвороб та паразитарних інвазій;
- ставити попередній діагноз найбільш поширених тропічних та субтропічних інфекційних хвороб та паразитарних інвазій (синдромальний та етіологічний);
- ставити попередній клінічний діагноз, планувати профілактичні та карантинні заходи щодо найбільш поширених субтропічних, тропічних інфекційних хвороб та паразитарних інвазій;
- інтерпретувати закономірності та особливості перебігу патологічного та епідеміологічного процесу при субтропічних, тропічних інфекційних хворобах;
- здійснювати диференціальну діагностику субтропічних, тропічних інфекційних та паразитарних хвороб з неінфекційними;
- інтерпретувати результати специфічних методів обстеження за наявності поєднаної патології – інфекційної та неінфекційної;

- визначати тактику ведення хворих на найбільш поширені тропічні інфекційні та паразитарні хвороби;
- визначати тактику госпіталізації та ізоляції інфекційних хворих;
- діагностувати невідкладні стани та надавати допомогу на догоспітальному етапі;
- демонструвати обізнаність щодо тропічних інфекційних хвороб як зброї масового ураження;
- прогнозувати наслідки субтропічних, тропічних інфекційних та паразитарних захворювань для здоров'я людини.
- демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці інфекційних хвороб.

Результати навчання щодо дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна» медицина є:

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати:

- основи законодавства про охорону здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я;
- загальні питання організації медико-психологічної допомоги в Україні;
- організацію роботи лікарняно-поліклінічних відділень;
- організацію роботи швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню;
- організацію диспансерного нагляду;
- протиепідемічні заходи при виникненні осередку інфекції;
- принципи дієтотерапії, фізіотерапії та лікувальної фізкультури;
- форми і методи санітарно-просвітньої роботи;
- сучасну літературу за фахом;

вміти:

- узагальнювати науково-практичну літературу;
- брати активну участь в поширенні медичних знань серед населення;
- проводити просвітницьку роботу (бесіди, лекції) серед населення, хворих і в закладах загальної медичної служби;
- трактувати поняття «паразитологія», «тропічна медицина». Визначити місце субтропічних, тропічних інфекційних хвороб в системі інфекційних хвороб та тропічної медицини;
- інтерпретувати епідеміологічні й патогенетичні закономірності, особливості клінічного перебігу, діагностики та профілактики паразитозів та тропічних інфекційних хвороб;
- демонструвати навички клінічної і лабораторної діагностики найбільш поширених паразитозів та тропічних інфекційних хвороб та їхніх ускладнень;
- проводити диференціальну діагностику діагностики найбільш поширених паразитозів та тропічних інфекційних хвороб та їхніх ускладнень;
- складати план обстеження хворого;
- визначати тактику госпіталізації та ізоляції хворих на найбільш поширені паразитози та тропічні інфекційні хвороби;
- діагностувати невідкладні стани при паразитозах та тропічних інфекційних хворобах;
- призначати раціональне лікування хворим на найбільш поширені паразитози та тропічні інфекційні хвороби на різних етапах медичної допомоги;
- визначати лікувальну тактику в разі ускладнень або невідкладних станів при паразитозах та тропічних інфекційних хворобах;
- планувати основні профілактичні заходи щодо паразитозів та тропічних інфекційних хвороб;
- прогнозувати наслідки паразитозів та тропічних інфекційних хвороб на здоров'я людини.

Обсяг навчального навантаження здобувача вищої медичної освіти описаний у кредитах ECTS, які зараховуються здобувачу вищої медичної освіти при успішному

засвоєнні ними відповідного модулю (залікового кредиту). Кредитно-модульна система організації навчального процесу спонукає здобувача вищої медичної освіти систематично вчитися протягом навчального семестру під час вивчення дисципліни.

Вчена рада медичного факультету за поданням кафедри загальної та клінічної імунології та алергології може змінити кількість годин з курсу за вибором «Клінічна паразитологія та тропічна» не більше ніж на 10% від їх кількості. Кафедра загальної та клінічної імунології та алергології має право вносити зміни до навчальної програми залежно від організаційних і технічних можливостей, напрямків наукових досліджень, екологічних особливостей регіону, але має виконати в цілому обсяг вимог з дисципліни згідно з кінцевими цілями ОКХ і ОПП за фахом підготовки та навчальними планами. Поточна робоча програма у повній мірі відповідає наведеним вище вимогам.

Поточна навчальна діяльність здобувача вищої медичної освіти контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рекомендується застосовувати такі засоби діагностики рівня підготовки здобувача вищої медичної освіти, як тестування, письмова або усна відповідь на контрольні питання, розв'язування ситуаційних задач, трактування та оцінка їх результатів дослідження, контроль рівню оволодіння практичними навичками. Підсумковий контроль засвоєння модулів здійснюється по їх завершенню. Оцінка успішності з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою як середня арифметична оцінка засвоєння відповідних модулів і має визначення за системою ECTS та шкалою, прийнятою в Україні. Детальніше методика оцінювання поточної навчальної діяльності та результатів складання модульного контролю описана у відповідному розділі поточної робочої програми (див. нижче).

ЗГІДНО З ВИМОГАМИ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ ЗДОБУВАЧІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ПОВИННІ:

знати:

- основи законодавства про охорону здоров'я та директивні документи, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я;
- загальні питання організації інфекційної служби в Україні;
- протиепідемічні заходи при виникненні осередку інфекції;
- принципи лікування захворювань;
- тактику надання екстреної медичної допомоги;
- тактику ведення контингенту осіб, що підлягають диспансерному нагляду;
- організацію роботи лікарняно-поліклінічних відділень;
- організацію роботи швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню;
- організацію диспансерного нагляду;
- принципи дієтотерапії, фізіотерапії та лікувальної фізкультури;
- форми і методи санітарно-просвітньої роботи;
- сучасну літературу за фахом;

вміти:

- збирати інформацію про пацієнта;
- встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання;
- проводити диференційний діагноз;
- діагностувати невідкладні стани;
- складати план обстеження хворого;
- визначати необхідність у спеціальних методах дослідження (лабораторних, функціональних), організовувати їх виконання та давати їх правильну інтерпретацію;
- оцінювати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювань;
- визначати необхідну дієту при лікуванні захворювань;
- визначати характер лікування захворювань;

- обґрунтовувати лікарську тактику та методи лікування з урахуванням індивідуальних особливостей хворого та загальних закономірностей перебігу хвороби;
- надавати екстрену медичну допомогу;
- виконувати медичні маніпуляції;
- проводити санітарно-гігієнічні та профілактичні заходи;
- планувати профілактичні та протиепідемічні заходи щодо інфекційних хвороб;
- проводити лікувально-евакуаційні заходи;
- узагальнювати науково-практичну літературу;
- брати активну участь в поширенні медичних знань серед населення;
- проводити просвітницьку роботу (бесіди, лекції) серед населення, хворих і в закладах загальної медичної служби.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна. Згідно з вимогами стандарту дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої медичної освіти ***компетентностей*:**

- *інтегральна*: здатність до критичного аналізу та оцінки сучасних наукових досягнень, генерування нових ідей при вирішенні дослідницьких і практичних завдань, в тому числі в міждисциплінарних областях.

- *спеціальні*:

- здатність і готовність до наукових досліджень у вивченні етіології, патогенезу інфекційних та паразитарних хвороб, клінічних і патофізіологічних проявів інфекційних хвороб та паразитарних з використанням клінічних лабораторних, променевих, імунологічних, генетичних, патоморфологічних, біохімічних та інших методів досліджень;
- здатність і готовність до вдосконалення лабораторних, інструментальних та інших методів обстеження тропічних інфекційних хворих, удосконалення діагностики та диференціальної діагностики інфекційних та паразитарних хвороб;
- здатність і готовність до вивчення механізмів дії, ефективності та безпеки лікарських препаратів і немедикаментозних способів впливу, вдосконалення та оптимізації лікувальних заходів, профілактики виникнення або загострення інфекційних та паразитарних хвороб.

Таблиця 2

КОМПЕТЕНТНОСТІ

Класифікація компетентності за НРК	**Знання**	**Уміння**	**Комунікація**	**Автономія та відповідальність**
Інтегральна компетентність				
Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охороні здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики.				
Загальні компетентності				
1. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні	Знати: методологічні основи наукових досліджень; категоріальний апарат наукового дослідження; класифікацію методів наукових досліджень;	Вміти: планувати та організовувати науково-дослідну роботу; використовувати категоріальний апарат наукового дослідження; використовувати	Передача науково-дослідної інформації на відповідних рівнях; взаємодія у межах внутрішнього та	Особиста відповідальність за: недотримання етичних норм науково-дослідної діяльності (авторських прав,

	загально-наукові методологічні принципи; довідниково-пошуковий апарат; принципи патенто-знавства; способи одержання наукової та професійної інформації; джерела одержання потрібної інформації	документальні джерела наукової інформації; створювати фонд першоджерел і вторинної інформації; використовувати пошуково-довідниковий апарат; розробляти плани та здійснювати експеримент-тальні дослідження; оформляти наукову роботу у вигляді доповідей, тез, статей, методичних матеріалів, дисертаційної роботи; обґрунтовувати висновки своїх спостережень, виходити з пропозиціями щодо удосконалення професійної діяльності в ЗОЗ	зовнішнього наукового середовищ	недопущення плагіату та ін.); достовірність науково-дослідної інформації; оперативність передачі інформації
2. Здатність до підвищення професійної кваліфікації	Знати: Закономірності когнітивних процесів; Стратегію освіти протягом життя; Методи продуктивного навчання; Теорія ціннісних орієнтацій та мотивації особистості; Основи риторики; Основи тайм-менеджменту	Вміти: Оперувати філософськими категоріями та доктринами; Використовувати методи самонавчання; Оцінювати рівень мотивації; Постійно вдосконалювати свій освітній та загально культурний рівень	Визначати ціннісні орієнтації та мотиваційний рівень особистості; Здатність до самонавчання та само-реалізації; Здатність до ефективної організації власного часу	Формування системного наукового світогляду та загального культурного кругозору; Розвиток когнітивних можливостей; Здатність до самонавчання та самореалізації
3. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, генерувати ідеї.	Знати: Закономірності розвитку науки; Етапи та закономірності когнітивного процесу; Етапи	Вміти: Аналізувати дані, отримані з інформаційних джерел	Комунікації з науковими керівниками, колегами та партнерами під час обговорення проблем,	Здатність до самостійного та незалежного мислення, формулювання ідей та продукування гіпотез

	дослідницького процесу; Основи та умови креативності		пошуку шляхів їх вирішення	
4. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконаних робіт	Знати: стандарти якості; критерії оцінки якості; форми і методи оцінки результатів освітньої та наукової діяльності	Вміти: проводити моніторинг освітнього та наукового процесу; застосовувати ефективні методи оцінки когнітивної сфери; розробляти пропозиції щодо його удосконалення	Взаємодія, співробіт-ництво з колегами та керівництвом, студентами	Покращення результатів власної діяльності і результатів діяльності інших; Індивідуальна відповідальність за результати виконання завдань; доброчесність, довіра та відпо-відальність за власні дії.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності				
1. Здатність і готовність до наукових досліджень у вивченні етіології, патогенезу інфекційних хвороб, клінічних і патофізіологічних проявів інфекційних хвороб з використанням клінічних лабораторних, променевих, імунологічних, генетичних, патоморфологічних, біохімічних та інших методів досліджень	Знати: Методи критичного аналізу і оцінки клінічних і патофізіологічн их проявів інфекційних хвороб з використанням клінічних лабораторних, променевих, імунологічних, генетичних, патоморфоло-гічних, біохімічних та інших методів досліджень	Вміти: Аналізувати альтернативні варіанти вирішення дослідницьких і практичних завдань і оцінювати потенційні виграші / програші реалізації цих варіантів	Навичками критичного аналізу і оцінки клінічних патофізіологіч них проявів інфекційних хвороб з використання м клінічних лабораторних, променевих, імунологічних, генетичних, патоморфоло-гічних, біохімічних та інших методів досліджень	Безперервне самонавчання і самовдоскона-лення
2. Здатність і готовність до вдосконалення лабораторних, інструментальних та інших методів обстеження інфекційних хворих, удосконалення діагностики та диференціальної діагностики інфекційних хвороб	Знати: Методи критичного аналізу і оцінки клінічних і патофізіологічн их проявів патології інфекційних хвороб з використанням клінічних лабораторних, променевих, імунологічних,	Вміти: Аналізувати альтернативні варіанти вирішення дослідницьких і практичних завдань і оцінювати потенційні виграші / програші реалізації цих варіантів	Навичками критичного аналізу і оцінки клінічних патофізіологіч них проявів інфекційних хвороб з використання м клінічних лабораторних, променевих, імунологічних , генетичних,	Використовува-ти сучасні інформаційні технології для проведення наукового пошуку; Володіння методологією наукового дослідження для коректного формулювання гіпотез та дослідницьких

	генетичних, патоморфо-логічних, біохімічних та інших методів досліджень і диференціальної діагностики інфекційних хвороб		патоморфо-логічних, біохімічних та інших методів досліджень і диференціальної діагностики інфекційних хвороб	питань
3. Здатність і готовність до вивчення механізмів дії, ефективності та безпеки лікарських препаратів і немедикаментозних способів впливу, вдосконалення та оптимізації лікувальних заходів, профілактики виникнення або загострення інфекційних хвороб	Знати: Методи критичного аналізу і оцінки ефективності та безпеки лікарських препаратів і немедикаментозних способів впливу, вдосконалення та оптимізації лікувальних заходів, профілактики виникнення або загострення інфекційних хвороб	Вміти: Аналізувати альтернативні варіанти вирішення дослідницьких і практичних завдань і оцінювати потенційні виграші / програші реалізації цих варіантів	Навичками критичного аналізу і оцінки ефективності та безпеки лікарських препаратів і немедикаментозних способів впливу, вдосконалення та оптимізації лікувальних заходів, профілактики виникнення або загострення інфекційних хвороб	Ініціативність, самостійність, відповідальність; Запобігання системних помилок при виконанні наукового дослідження
4. Володіння сучасними методами наукового дослідження	Знати Специфічність та чутливість різних методів дослідження; Методики досліджень за тематикою наукового проекту, їх можливості та обмеження	Вміти: Використовувати сучасні методи дослідження та методики дослідження; Модифікувати та поліпшувати методики дослідження	Навчатися методам та методикам дослідження, обмінюватися інформацією та передавати знання колегам.	Самостійне виконання наукового дослідження; Точність та відтворюваність результатів дослідження

1.3. КІЛЬКІСТЬ КРЕДИТІВ

Програма дисципліни структурована на 1 модуль ECTS загальним обсягом 4,0 кредитів (120 годин). Обсяг навчального навантаження здобувача вищої медичної освіти описаний у кредитах ECTS – залікових кредитах, які зараховуються здобувачам вищої медичної освіти при успішному засвоєнні ними модулю.

Організація навчального процесу здійснюється за кредитно-модульною системою відповідно до реалізації положень Болонської декларації у системі вищої медичної освіти.

1.4. ЗАГАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ ГОДИН

Таблиця 3

1.5. Характеристика навчальної дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»	
за вибором	
Денна форма навчання	
Рік підготовки	
6-й	
Семестр	
XI-й	
Лекції	
-	
Практичні, семінарські заняття	
18	
Лабораторні заняття	
–	
Самостійна робота	
102 год.	
у тому числі індивідуальні завдання	

Таблиця 4

Розподіл годин, відведених для вивчення дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»

Структурні розділи дисципліни	Кількість годин				Кредитів ECTS	Рік та семестр навчання	Вид контролю
	Лекцій-ні	Прак-тичні	СР	Всього			
Модуль «Клінічна паразитологія та тропічна медицина»	-	18	102	120	4	6 курс, XI семестр	Залік
РАЗОМ	**-**	**18**	**102**	**120**	**4,0**		

Примітки: 1 кредит ECTS – 30 навчальних годин; аудиторне навантаження – 15%; СР – 85%;

1.5. ЗАПЛАНОВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Кінцеві цілі дисципліни

- ПП.028. Виявляти основні клінічні симптоми, що формують характерний синдром щодо найбільш поширених інфекційних та паразитарних хвороб;
- ПП.042. Ставити попередній діагноз найбільш поширених паразитарних хвороб (синдромальний та етіологічний);
- ПП.046. Ставити попередній клінічний діагноз, планувати профілактичні та карантинні заходи щодо найбільш поширених та особливо небезпечних хвороб;
- ПП.033. Інтерпретувати закономірності та особливості перебігу патологічного та епідеміологічного процесу при різних інфекційних та паразитарних хворобах;
- ПП.066. Здійснювати клінічну і лабораторну диференціальну діагностику різних інфекційних хвороб та інфекційних хвороб з неінфекційними;

- ПП.067. Інтерпретувати результати специфічних методів обстеження за наявності поєднаної патології – інфекційної та неінфекційної;
- ПП.025. Визначити тактику ведення хворих на найбільш поширені інфекційні хвороби;
- ПП.026. Визначити тактику госпіталізації та ізоляції інфекційних хворих;
- ПП.063. Діагностувати невідкладні стани та надавати допомогу на догоспітальному етапі;
- ПП.031. Демонструвати обізнаність щодо інфекційних хвороб як зброї масового ураження;
- ПП.082. Прогнозувати наслідки інфекційних захворювань для здоров'я людини.
- ПП.059. Демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці інфекційних та паразитарних хвороб.

ІІ. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Робоча програма вивчення здобувачами дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» структурована одним модулем, який включає 2 змістових модуля, вивчення матеріалів якого дозволяє здобувачам у повній мірі засвоїти теоретичну частину та оволодіти практичними навичками. Форма контролю дисципліни – підсумковий модульний контроль. Кредитно-модульна система організації навчального процесу (КМСОНП) спонукає здобувачів систематично вчитися впродовж навчального року і має забезпечити підвищення якості підготовки здобувачів.

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є практичні заняття, самостійна робота здобувачів (СР).

Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними і передбачають:

1. Курацію хворих на інфекційні хвороби, яка здійснюється за заданим алгоритмом дій здобувачем вищої медичної освіти.
2. Розгляд теоретичних питань та набуття практичних навичок за стандартними переліками до кожного практичного заняття та під час підсумкового модульного контролю.
3. Аналіз архівних історій хвороб.
4. Вирішення ситуаційних завдань.
5. Стандартизований тестовий контроль, усне і письмове опитування.

Самостійна робота (СР) здобувачів посідає у вивченні дисципліни вагоме місце. Окрім традиційної підготовки до практичних занять і модульного контролю, а також опанування переліком тем, що винесені для самостійного вивчення, вона включає роботу здобувачів у клініці в позааудиторний час з оволодінням практичними навиками, складання ними схем диференційної діагностики та алгоритмів обстеження хворих, підготовку і написання історії хвороби. Ефективність СР повинна забезпечуватись співпрацею здобувачів і викладачів.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей. Підсумковий модульний контроль здійснюється по завершенню вивчення усіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

Рекомендується застосовувати такі засоби діагностики рівня підготовки здобувачів: комп’ютерне і бланкове тестування, розв’язування ситуаційних задач, інтерпретація лабораторних досліджень, аналіз і оцінка результатів специфічних і інструментальних методів обстеження, контроль практичних навичок, відповіді на стандартизовані теоретичні питання.

2.1. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Модуль 1.

Змістовий модуль 1. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Паразитози.*

Тема 1. Особливості перебігу інфекційних хвороб у країнах з тропічним кліматом.

Хвороби мандрівників, принципи профілактики. Особливості діареї мандрівників. Протозойні інвазії кишечника: амебіаз, балантидіаз, лямбліоз (диференціальна діагностика).

Тема 2. Диференціальна діагностика лейшманіозів. Диференціальна діагностика трипаносомозів. Проблеми малярії. Ускладнені форми малярії. Лікування малярії, спричиненої резистентними штамами збудників. Сучасна профілактика.

Тема 3. Інші протозойні хвороби: бабезіоз, токсоплазмоз, пневмоцистоз, кріптоспорідіоз, ізоспоріаз, акантоамебіази. Лепра. Мавп`яча віспа.

Тема 4. Глистяні інвазії тропічних та субтропічних регіонів: анкілостомідози, клонорхоз, фасціольоз. Парагонімоз. Стронгілоїдоз як ВІЛ-асоційований гельмінтоз. Дракункульоз.

Тема 5. Онхоцеркоз, лоаоз, вухереріоз, бругіоз. Диференційна діагностика філяріозів.

Змістовий модуль 2. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Хвороби, обумовлені вірусами та такі, що контролюються ММСП.*

Тема 6. Диференціальна діагностика шистосомозів.

Тема 7. Зоонози: сап, меліоїдоз, содоку, стрептобацильоз, лістеріоз, ящур.

Тема 8. Арбовірусні інфекції. Особливості клінічного перебігу. Геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, денге, чікунгун'я, південноамериканські геморагічні гарячки. Флеботомна гарячка. Енцефаліти: каліфорнійський, венесуельський, американські кінські, японський, долини Ріфт. Поняття про поворотні тифи.

Тема 9. Особливості перебігу рикетсіозів: плямиста гарячка Скелястих гір, цуцугамуші, ендемічний висипний тиф, кліщовий висипний тиф Північної Азії. Гарячка Ку. Бартонельоз. Ерліхіоз.

Тема 10. Інфекційні захворювання, що увійшли до переліку подій, які можуть уявляти надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я у міжнародному масштабі та підпадають під дію Міжнародних медико-санітарних правил 2005 р. Легенева чума, жовта гарячка, гарячка Західного Нілу.

Підсумковий модульний контроль.

Контроль теоретичної та практичної підготовки.

Таблиця 5

ІІІ. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (КУРСУ ЗА ВИБОРОМ) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»

	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина.*												
Змістовий модуль 1. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Паразитози.*												
Тема 1. Особливості перебігу інфекційних хвороб у країнах з тропічним кліматом. Хвороби мандрівників, принципи профілактики. Особливості діареї мандрівників. Протозойні інвазії кишківника: амебіаз, балантидіаз, лямбліоз (диференціальна діагностика).	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 2. Диференціальна діагностика лейшманіозів. Диференціальна діагностика трипаносомозів. Проблеми малярії. Ускладнені форми малярії. Лікування	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-

малярії, спричиненої резистентними штамами збудників. Сучасна профілактика.												
Тема 3. Інші протозойні хвороби: бабезіоз, токсоплазмоз, пневмоцистоз, кріптоспорідіоз, ізоспоріаз, акантоамебіази. Лепра. Мавп`яча віспа.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 4. Глистяні інвазії тропічних та субтропічних регіонів: анкілостомідози, клонорхоз, фасціольоз. Парагонімоз. Стронгілоїдоз як ВІЛ-асоційований гельмінтоз. Дракункульоз.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 5. Онхоцеркоз, лоаоз, вухереріоз, бругіоз. Диференційна діагностика філяріозів.	12	-	1	-	-	11	-	-	-	-	-	-
Тема 6. Диференціальна діагностика шистосомозів.	12	-	1	-	-	11	-	-	-	-	-	-
Тема 7. Зоонози: сап, меліоїдоз, содоку, стрептобацильоз, лістеріоз, ящур.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Разом за змістовим модулем 1.	84	-	12			72						
Змістовий модуль 2. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Хвороби, обумовлені вірусами та такі, що контролюються ММСП.*												
Тема 8. Арбовірусні інфекції. Особливості клінічного перебігу. Геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, денге, чікунгун'я, південноамериканські геморагічні гарячки. Флеботомна гарячка. Енцефаліти: каліфорнійський, венесуельський, американські кінські, японський, долини Ріфт. Поняття про поворотні тифи.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 9. Особливості перебігу рикетсіозів: плямиста гарячка Скелястих гір, цуцугамуші, ендемічний висипний тиф, кліщовий висипний тиф Північної Азії. Гарячка Ку. Бартонельоз. Ерліхіоз.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 10. Інфекційні захворювання, що увійшли до переліку подій, які можуть уявляти надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я у міжнародному масштабі та підпадають під дію Міжнародних медико-санітарних правил 2005р. Легенева чума, жовта гарячка, гарячка Західного Нілу.	12	-	2	-	-	10	-	-	-	-	-	-
Разом за змістовим модулем 2.	36	-	6			30						
Усього годин	*120*	-	*18*			*102*	-	-	-	-	-	-

IV. ТЕМИ ЛЕКЦІЙ З ДИСЦИПЛІНИ (КУРСУ ЗА ВИБОРОМ) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»

Не передбачено

Таблиця 6

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ (КУРСУ ЗА ВИБОРОМ) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»

№	ТЕМА	Кількість годин
Змістовий модуль 1. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Паразитози.*		
1.	*Особливості перебігу інфекційних хвороб у країнах з тропічним кліматом. Хвороби мандрівників, принципи профілактики. Особливості діареї мандрівників. Протозойні інвазії кишківника: амебіаз, балантидіаз, лямбліоз (диференціальна діагностика).*	2
2.	*Диференціальна діагностика лейшманіозів. Диференціальна діагностика трипаносомозів. Проблеми малярії. Ускладнені форми малярії. Лікування малярії, спричиненої резистентними штамами збудників. Сучасна профілактика.*	2
3.	*Інші протозойні хвороби: бабезіоз, токсоплазмоз, пневмоцистоз, кріптоспорідіоз, ізоспоріаз, акантоамебіази. Лепра. Мавп`яча віспа.*	2
4.	*Глистяні інвазії тропічних та субтропічних регіонів: анкілостомідози, клонорхоз, фасціольоз. Парагонімоз. Стронгілоїдоз як ВІЛ-асоційований гельмінтоз. Дракункульоз.*	2
5.	*Онхоцеркоз, лооаз, вухереріоз, бругіоз. Диференційна діагностика філяріозів.*	1
6.	*Диференціальна діагностика шистосомозів.*	1
7.	*Зоонози: сап, меліоїдоз, содоку, стрептобацильоз, лістеріоз, ящур.*	2
	Разом за змістовим модулем 1.	12
Змістовий модуль 2. *Клінічна паразитологія та тропічна медицина. Хвороби, обумовлені вірусами та такі, що контролюються ММСП.*		
8	*Арбовірусні інфекції. Особливості клінічного перебігу. Геморагічні гарячки: Ебола, Ласса, Марбург, денге, чікунгун'я, південноамериканські геморагічні гарячки. Флеботомна гарячка. Енцефаліти: каліфорнійський, венесуельський, американські кінські, японський, долини Ріфт. Поняття про поворотні тифи.*	2
9.	*Особливості перебігу рикетсіозів: плямиста гарячка Скелястих гір, цуцугамуші, ендемічний висипний тиф, кліщовий висипний тиф Північної Азії. Гарячка Ку. Бартонельоз. Ерліхіоз.*	2
10.	*Інфекційні захворювання, що увійшли до переліку подій, які можуть уявляти надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я у міжнародному масштабі та підпадають під дію Міжнародних медико-санітарних правил 2005р. Легенева чума, жовта гарячка, гарячка Західного Нілу. Підсумковий модульний контроль*	2
	Разом за змістовим модулем 2.	6
	РАЗОМ	**18**

V. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ З ДИСЦИПЛІНИ (КУРСУ ЗА ВИБОРОМ) «КЛІНІЧНА ПАРАЗИТОЛОГІЯ ТА ТРОПІЧНА МЕДИЦИНА»

Таблиця 6

№ з/п	Назва теми	Кільк.год
1.	*Підготовка до вивчення нового матеріалу*	102
Разом		102

VII. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Серед методів навчання при вивченні навчальної дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина» в залежності від етапу навчання використовують метод підготовки до вивчення нового матеріалу та вивчення нового матеріалу, його закріплення у вигляді питань для самоконтролю, а також метод пояснення педагога при безпосередньому керівництві останнього, де можуть бути використані пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, частково-пошукові, дослідницькі методи, та самостійної роботи, де керівництво викладача є опосередкованим.

VIII. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Серед основних методів контролю на практичних заняттях після самостійного вивчення нового матеріалу для його закріплення використовуються завдання у вигляді контрольних вправ з їх оцінкою (вхідний (попередній), поточний, рубіжний), які за формою проведення можуть бути: усним опитуванням (як індивідуальним, так і фронтальним), або письмовим, або програмованим, або тестовим, або практичним контролем. Серед сучасних технологій можуть бути застосовані технології ситуативного моделювання (рольові, ігрові тощо) або технології алгоритмізації/стандартизації. Серед інтерактивних методів використовуються: метод аналізу конкретних, проблемних ситуацій; метод групової дискусії; метод конкурентних груп тощо.

На кафедрі **оцінка здобувача вищої медичної освіти за роботу на занятті є комплексною**, за “чотирибальною” системою і включає в себе теоретичні знання, роботу біля ліжка хворого, виконання практичних навичок.

Відмінно – здобувач вищої медичної освіти глибоко та стійко засвоїв програмний матеріал; вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає. Відповіді тісно пов’язує теорію з практикою; вільно читає результати аналізів та інструментальних досліджень і вирішує ситуаційні завдання підвищеної складності; добре ознайомлений з основною літературою і методами дослідження хворого в об’ємі, необхідному для практичної діяльності лікаря; проявляє вміння пов’язувати теоретичні аспекти предмету з практичними завданнями охорони здоров’я.

Добре – здобувач вищої медичної освіти твердо знає програмний матеріал, грамотно та по суті його викладає; не допускає суттєвих неточностей у відповідях на питання; правильно застосовує теоретичні положення при вирішенні практичних питань і завдань; володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання; вміє вирішувати легкі і середньої важкості ситуаційні задачі; володіє методами лабораторних і клінічних досліджень в об’ємі, який перевищує обов’язків мінімум; здатний на базі конкретного змісту відповіді достатнє показати достатньо логічне мислення.

Задовільно – здобувач вищої медичної освіти знає тільки основний матеріал, але не засвоїв його детально, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності у висвітленні програмного матеріалу. Здобувач вищої медичної освіти здатен вирішити лише найлегші задачі, володіє лише обов’язковим мінімумом методів дослідження; недостатньо орієнтується в питаннях методології, слабо знає основні принципи деонтології.

Незадовільно – здобувач вищої медичної освіти не знає значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки, не впевнено, з великим затрудненням виконує практичну роботу.

Пройшовши повний курс передбаченої програми (відпрацьовані всі заняття та захищена академічна історія хвороб, тощо) здобувач вищої медичної освіти не може бути допущеним до заключного модульного контролю без відповідних знань та вмінь. Майбутній лікар повинен бути ерудованим і культурним, мати високі моральні якості,

бути милосердним, співчутливим, постійно дотримуватись правил лікарської етики та деонтології.

Самостійна робота здобувачів, яка передбачена в темі поряд із аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, контролюється під час іспиту.

Здобувач вищої медичної освіти може відпрацювати пропущені теми на позитивну оцінку викладачу під час його консультацій під час вивчення дисципліни, тим самим набрати кількість балів не меншу за мінімальну, щоб бути допущеним до підсумкового модульного контролю (диференційованого заліку). Семестровий залік може бути перескладеним не більше 3-х разів.

IX. СХЕМА НАРАХУВАННЯ БАЛІВ

Оцінка з дисципліни (курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина», що представлена одним модулем, є рейтинговою та визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах), що виставляється на кожному практичному занятті за відповідною темою, бальної оцінки за виконання індивідуальної роботи та оцінки підсумкового модульного контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Поточна навчальна діяльність здобувача вищої медичної освіти оцінюється за 4-бальною (традиційною) шкалою з використанням прийнятих у ВНЗ та затверджених цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін критеріїв оцінювання для навчальної дисципліни курсу за вибором) «Клінічна паразитологія та тропічна медицина». При цьому враховуються усі види робіт, передбачені методичною розробкою для запланованої теми.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям теми і включає стандартизовані форми контролю теоретичної підготовки та контроль професійних умінь. Поточний контроль включає оцінювання початкового рівня знань (усне або письмове експрес-опитування, тестовий контроль з використанням тестових завдань формату А), оцінювання основного етапу практичного заняття (контроль професійних умінь під час курації хворих, вирішення типових ситуаційних задач), оцінювання кінцевого рівня знань на занятті (вирішення ситуаційних задач III рівня, інтерпретація результатів лабораторних та інших методів обстеження хворого).

Оцінювання поточної навчальної діяльності.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачам виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Здобувач вищої медичної освіти має отримати оцінку з кожної теми. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати здобувач за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Оцінка успішності з дисципліни виставляється лише здобувачам, яким зараховані усі заняття з дисципліни. Оцінка, яку здобувач вищої медичної освіти набрав з дисципліни, визначається як середнє арифметичне з усіх занять дисципліни (за наведеною формулою). Об’єктивність оцінювання навчальної діяльності здобувачів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та

результатами підсумкового контролю). Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач вищої медичної освіти за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до підсумкового контролю становить 120 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати здобувач за поточну навчальну діяльність за семестр становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$\frac{x = \text{СА} \times 120}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються диференційним заліком

Таблиця 7

4 - бальна шкала	**200 - бальна шкала**								
5	120	4.54	109	4.08	98	3.62	87	3.2	77
4.95	119	4.5	108	4.04	97	3.58	86	3.16	76
4.91	118	4.45	107	3.99	96	3.54	85	3.15	
4.87	117	4.41	106	3.95	95	3.49	84	3.12	75
4.83	116	4.37	105	3.91	94	3.45	83	3.1	
4.8	115	4.33	104	3.87	93	3.41	82	3.08	74
4.75	114	4.29	103	3.83	92	3.37	81	3.04	73
4.7	113	4.25	102	3.79	91	3.33	80	3	72
4.66	112	4.2	101	3.74	90	3.29	79	менше 3	недостатньо
4.62	111	4.16	100	3.7	89	3.25	78		
4.58	110	4.12	99	3.66	88	3.22			

Самостійна робота здобувачів, яка передбачена в темі поряд із аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Максимальна кількість балів, яку здобувач може набрати при вивченні модуля, становить 200, в тому числі за поточну навчальну діяльність – від 72 до 120 балів, за результатами підсумкового модульного контролю – від 48 до 80 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні модуля, становить 72 балів і визначається шляхом множення кількості тем модуля на еквівалент балів за оцінку «задовільно» за наведеною формулою.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ

Оцінка з дисципліни, яка завершується диференційним заліком визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за екзамен (не менше 48). Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за дворівневою шкалою: загалом 120 балів та більше – «зараховано»; загалом 119 балів та менше – «не зараховано».

Методичне забезпечення:

- робоча навчальна програма дисципліни (курсу за вибором);
- плани практичних занять та самостійної роботи здобувачів вищої освіти;
- методичні рекомендації та розробки для викладача;
- методичні вказівки до практичних занять для здобувачів вищої освіти;
- тестові та контрольні завдання до практичних занять;

ДОТРИМАННЯ КОДЕКСУ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Протягом вивчення навчальної дисципліни здобувачі другого освітньо-наукового рівня з медицини мають дотримуватися Кодексу академічної доброчесності Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Для цього виконання самостійної роботи, контрольних робіт, робота на заліку має виконуватися індивідуально. Під час виконання самостійної роботи здобувачі можуть консультуватися з викладачами та з іншими здобувачами, але повинні самостійно робити завдання, керуючись власними знаннями, уміннями та навичками. Посилання на всі ресурси та джерела, якими здобувач користується при виконанні завдань, повинні бути чітко визначені та оформлені згідно існуючим правилам і стандартам. У разі спільної роботи з іншими здобувачами над виконанням завдань, здобувач повинен зазначати ступінь його залученості до роботи.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ЗАЛІКУ

1. Гельмінтози (загальна характеристика). Поняття про гельмінтози та паразитарні інфекції. Класифікація.
2. Гострі та хронічні форми паразитарних та тропічних хвороб. Неспецифічні та специфічні механізми захисту макроорганізму.
3. Ентеробіоз. Етіологія, життєвий цикл, основні властивості збудника. Клінічні прояви. Лікування: принципи та засоби терапії. Профілактика.
4. Трихоцефальоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
5. Аскаридоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
6. Анкілостомідози. Властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
7. Стронгілоідоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
8. Трихінельоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування.
9. Дранкульоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
10. Філяріатози. Загальна характеристика. Біологія збудника.
11. Вухереріоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
12. Бругіоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
13. Онхоцеркоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
14. Лоаоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
15. Акантохейлонематоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
16. Мансонельоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
17. Дирофіляріози. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
18. Дифілоботріоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
19. Теніаринхоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.

20. Теніоз та цистіцеркоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
21. Гіменоліпідоз, альвеококоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
22. Ехінококоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
23. Опісторхоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
24. Клонорхоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
25. Фасциольоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
26. Фасциолопсидоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
27. Метагонимоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
28. Гітерофіоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
29. Парагонімоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
30. Шистосоматози. Етіологія. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
31. Малярія. Етіологія. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
32. Амебіаз. Етіологія. Епідеміологія. Патогенез. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
33. Лямбліоз. Етіологія. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
34. Лейшманіози. Вісцеральний лейшманіоз. Шкірний лейшманіоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
35. Трипаносомози. Африканський трипаносомоз. Американський трипаносомоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
36. Балантидіаз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
37. Пневмоцистоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
38. Акантамебні захворювання. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
39. Ізоспоріоз, бабезіоз. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
40. Флеботомна гарячка. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
41. Гарячка Денге. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клініка. Лікування. Профілактика.
42. Денгоподібні захворювання (колорадська кліщова лихоманка, О'Ньонг-Ньонг, Чікун-Гунья та інш.). Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
43. Арбовірусні енцефаліти (японський енцефаліт Манго, енцефаліт Західного Нилу). Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.

44. Міази. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.
45. ВІЛ-інфекція/СНІД. Етіологія. властивості збудника. Епідеміологія. Патогенез: проникнення збудника, розмноження. Клінічні прояви. Лікування. Профілактика.

X. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

БАЗОВА

1. Інфекційні хвороби. Під редакцією Малого В.П., Андрейчина М.А. та ін. – Львів. «Магнолія-2006». – 1370 с.
2. Інфекційні хвороби. Під редакцією Голубовської О.А.-Київ, ВСВ «Медицина».- 2014.- С.783.+ 12 с. кольор. вкл., пал. тв.
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2008. – Т.1. – 884 с.
4. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2002. – Т.2. – 656 с.
5. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я", 2002. – Т.3. – 902 с.

ДОПОМІЖНА

1. Беренс К., Висоцька О.І., Голубовська О.А., Кузін І.В., Андріїшин Л-О.І., Корчинський М.Ч., Висоцький В.І., Марциновська В.А., Мельник А.М., Шаповал А.Ю., Юр'єва І.А. Сучасні технології організації протидії розповсюдженню ВІЛ/СНІДу та наркозалежності: роль первинної медичної допомоги на засадах сімейної медицини.- Київ, КІМ.- 2015.- С.496.
2. Ющук Н. Д. Инфекционные болезни: национальное руководство / Н. Д. Ющук, Ю. В. Венгеров. – Москва: ГЭОТАР-Медиа, 2015. – 1056 с.
3. Покровский В. И. Инфекционные болезни и эпидемиология. / В. И. Покровский, С. Г. Пак, Н. И. Брико. – Москва: ГЭОТАР-Медиа, 2016. – 1008 с. – (Учебник).
4. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги дорослим та дітям «Грип». Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 16 липня 2014 р. № 499. частина № 1
5. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги дорослим та дітям «Грип». Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 16 липня 2014 р. № 499. частина № 2.
6. Harrison's Principles of Internal Medicine, 19th Edition, Part 8: Infectious Diseases // Dan Longo, Anthony Fauci, Dennis Kasper, Stephen Hauser. – 2015.
7. Клінічний протокол антиретровірусної терапії ВІЛ-інфекції у дорослих та підлітків, затверджений наказом МОЗ України від №887 від 22.12.2015.
8. Клінічний протокол діагностики та лікування опортуністичних інфекцій та загальних симптомів у ВІЛ-інфікованих дорослих та підлітків, затверджений наказом МОЗ України №182 від 13.04.2007
9. Військова епідеміологія з епідеміологією надзвичайних ситуацій: підручник /М. А. Андрейчин, О. Д. Крушельницький, В. С. Копча, І. В. Огороднійчук; за ред. М. А. Андрейчина. – Тернопіль: ТДМУ, 2015. – 320 с.
10. Атлас инфекционных болезне
11. й / под ред. В. И. Лучшева, С. Н. Жарова, В. В. Никифорова. — М. : ГЭОТАР-Медиа, 2014. — 224 с.
12. Федорченко С.В. Хроническая HDV-инфекция: монография /Федорченко С.В. – К., 2014. – 152 с.
13. Малярия: монография / Голубовская О.А., Шкурба А.В., Колос Л.А. – К., 2015. – 288 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Сайт МОЗ України: www.moz.gov.ua
Centers for Disease Control and Prevention (Центр з контролю та профілактики захворювань, США)» http://www.cdc.gov/